

GOIGS DE DE DÉU DE



LA MARE LA SALA

que es venera a la seva ermita del terme de Jorba, Bisbat de Vich

Cantarem amb alegria
vostres llors amb gran gala
ofu als qui en Vós confien
Verge Santa de La Sala.

De tota l'eternitat
ja Déu Pare us escollia
perquè fóssiu Vós, Maria,
Mare del Fill encarnat:
L'Esperit se n'ha agradat
i per sa esposa us senyala.
Oïu als qui en Vós confien
Verge Santa de La Sala.

Més que tota criatura
de virtuts sou adornada
puix Déu us ha preservada
de tota culpa i sutzura:
bé us podem dir tota pura
quan així Déu us regala.
Oïu als qui en Vós confien
Verge Santa de La Sala.

La primera fóreu Vós
que la castedat votàreu

i a la Vostra associàreu
la de Josep, Vostre espòs;
la santedad de tots dos
era Vostra major gala.
Oïu als qui en Vós confien
Verge Santa de La Sala.

Amb virginal tremolor
véreu l'àngel Gabriel
quan l'ambaixada del cel
us duia amb gran resplendor
«Plena sereu del Senyor
puix Ell per Mare us senyala».
Oïu als qui en Vós confien
Verge Santa de La Sala.

Responguéreu humilment
«Com serà tal cosa fetat
puix virginitat perfecta
he votat perpètuament;
mes si ho vol l'Onnipotent
seré Mare i Verge iguala».
Oïu als qui en Vós confien
Verge Santa de La Sala.

Infantàreu a Betlem
el Lliri blanc i polit
al punt de la mitja nit
com per Nadal us cantem:
Tots els àngels de l'Edem
li vingueren a fer gala.
Oïu als qui en Vós confien
Verge Santa de La Sala.

Per aquestes excel·lències
i per quantes en teniu
vostres devots subveniu
curant totes llurs dolències:
Guardau-nos de pestilències
i de tota cesa mala.
Oïu als qui en Vós confien
Verge Santa de La Sala.

TORNADA

Al cel pugem tots, un dia,
per Vós, o mística escalat
Oïu als qui en Vós confien
Verge Santa de La Sala.



v. Ora pro nobis, sancta Dei Genitrix.

W. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS

Deus, qui virginalem Aulam Beatæ Mariæ in qua habitares, eligere dignatus es: da quesumus, ut sua nos defensione munitos, iacundos facias suae interesse commemoratione. Qui vivis, etc., etc.

Arranjament de la lletra popular per Mn. J. Forn, Pvre.

Tonada popular harmonitzada per Mn. F. Baldeió, Pvre.

L'ERMITA DE LA SALA

Aquesta romànica ermita, l'obra de la qual és atribuïda al segle XII, està orientada a sol ixent, es compon d'una sola nau, de volta de canó i de planta rectangular, dins el terme i feligresia de Jorba, a poques passes de l'antic mas de La Sala, que antigament va pertèixer al Priorat de Montserrat.

La portalada de l'ermita és en el seu gènere, un curiós exemplar arquitectònic en la comarca nostrada. Té un arc baix, semicircular, protegit per altres arcs concèntrics en degradació, amb variats dibuixos esculpats. Llàstima que un temps —no se sap quan— en desapareixessin unes petites columnes que hi devien donar més gràcia!

El document més remot que es coneix de la capella (conta mossèn Lluís Otzet, rector de Jorba), és d'un testament d'en Pere Sala, fet en 1313, amb la qual cosa es pot deduir que l'advocació de l'ermitatge prengué nom de la casa que tenia al costat: el referit mas de La Sala, o de Ça Sala, com es diria primitivament.

L'administració de l'ermita posseï algun censal amb el qual eren ateses les millores de la capella, la lluminària i el culte a la Verge: aquesta és una escultura d'estil barroc, obrada en terra cuita i va vestida de gràcia. Es clar, però que no es la imatge primitiva.

En el segle XIV, l'ermita tenia el seu custodi o ermità, que habitava a la caseta anexas i inclús posseïa un hortet. Era costum que el batlle i regidors de Jorba elegien l'ermità, amb el beneplàcit del rector.

Els devots d'aquell poble i els de Sant Genís, sovintment en disposar llur darrera voluntat es recordaven de la capella de la Sala i ho testimonien en pocs testaments de l'època, on hi figuren llegats de misses, almoines, ornaments, oli per a la llàntia, etc.

Un dels rectors que treballà de ferm per l'engrandiment de l'ermita fou el doctor Rafael Gallifa, qui regí la Parroquial de Jorba des de 1692 a 1711.

Sobre la paret mestra d'enfront de l'absis hi puja un senzill campanar d'espadanya, amb dues campanes, la major de les quals consta que fou obrada l'any 1700 i era donació del comte de Robles senyor de Jorba.

La bosquina propera i algunes alzines centenàries que enronden l'ermita acaben de donar embelliment al paisatge que ens ocupa. Què costaria de conservar i fins d'acréixer la riquesa forestal de les nostres contrades?

IGNOTUS

Del Butlletí de la A.F.I., N.º 32. Desembre 1934

Facsimil dels Goigs, mides tamany de l'original 279 × 197 mm.

N.º V DE LA COL·LECCIÓ DE GOIGS FACSIMILATS DE LA COMARCA D'ANOIA EDITATS
PEL GRUP "AMICS DELS GOIGS" DEL CENTRE D'ESTUDIS COMARCALS D'IGUALADA

Gràfiques Anòia, S. A. - Igualada, 1977

1072